

RADIO SCHILLER med kandidat Tom Gillesberg den 8. juni 2015:

Revolte i Tyskland imod konfrontation med Rusland

Fhv. tyske kanslere Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt nuværende udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, angriber konfrontationspolitikken over for Rusland.

Fra LaRouche-bevægelsen 5. juni 2015: Kom og tag dem!

(Leonidas af Sparta til Xerxes)

Opgøret mellem Grækenland og finansoligarkiet eskalerede torsdag, da Grækenland sagde til IMF, at landet ikke ville betale det 300 mio. euro store afdrag, der forfalder i dag, og i stedet ville lægge det sammen med alle betalingerne, der forfalder i denne måned. Det betyder, at 1,5 mia. euro nu forfaldet den 30. juni. Handlingen forventes at blive godkendt af IMF, hvis regler tillader at samle flere betalinger i en måned sammen, men det var en overraskelse for adm. dir. for IMF, Christine Lagarde.

Ifølge *Guardian*, »sagde Grækenlands finansminister, Yanis

Varoufakis, til Sky News, at Grækenland »på et givent tidspunkt« ikke ville være i stand til fortsat at præstere tilbagebetalinger. »Vi vil fortsat forsøge at uddrage den sidste hvid af likviditet fra statens fiber for at honorere disse betalinger, men på et givent tidspunkt, og jeg siger ikke, hvornår det er, vil super-senioritet bliver tildelt lønninger og pensioner.« Han insisterede, at pengekrisen, der allerede har fået Grækenland til at angribe pensionsfondskasserne og kæmpe for at tilbagebetale lønninger til den offentlige sektor, blev »politisk udtænkt af vore kreditorer i et forsøg på i realiteten at presse os ind i en vedvarende gælds-deflationsskabende krise«. Han sagde, at han mente, Europa slutteligt ville »gøre det rigtige«. Denne seneste udvikling kommer samtidigt med, at den såkaldte Trojka kræver en brutal nedskæringspolitik, som Grækenland ikke kan, og ikke vil, acceptere.

De seneste krav blev stillet af EU-kommissionsformand Jean-Claude Juncker, der bl.a. insisterede på, at Grækenland skærer pensioner ned, hvilket ville trække tæppet væk under ikke færre end 250.000 mennesker, der ikke har nogen anden indtægtskilde.

I mellemtiden gav DefenceNet en ikke-bekræftet rapport om, at der onsdag var et møde i Det Hvide Hus, der inkluderede finansminister Jack Lew, for at diskutere, eller overvåge, den græske situation.

Grækenlands viceminister for skibsfart Thodoris Dritsas sagde, Athen ikke ville »overgive sig« til kravene fra landets internationale kreditorer i forhandlingerne, iflg. avisen *Kathimerini*. Til græsk Tv sagde han: »Det, der synes at være blevet foreslået af hr. Juncker under hans møde med den græske premierminister, er langt under vore forventninger i enhver henseende ... Hvis disse beretninger bekræftes, kan vi selvfølgelig ikke acceptere dem.«

Lyndon LaRouche gentog, at den græske gæld til IMF er

illegitim, og at Grækenland simpelt hen bør afskrive den. Der vil komme bankerotter i Tyskland, i Paris, i London og på Wall Street – og hva' så? Det har de rigeligt fortjent, og desuden – så skylder Grækenland dem rent faktisk intet.

Se også: EIR-artikel: »Den græske regering har ret – gælden er et svindelnummer«

Vil Europa overleve euroens kollaps?

Af Helga Zepp-LaRouche: ... Af denne grund, så vel som også pga. den voksende frygt for en stor krig, der truer med at udvikle sig ud af NATO's og USA's provokationer mod Rusland og Kina – vinder Kinas politik med den Nye Silkevej, og i særdeleshed den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud om en inkluderende »win-win-politik«, stadig større tiltrækning. Hvis Churchills udsagn om, at, i politik er der ingen venner – hvilket tydeligvis bekræftes af NSA – men kun interesser, er sandt, så tjener det Europas interesser bedre at samarbejde med BRIKS-nationerne.

Download (PDF, Unknown)

---

183 EU-parlamentsmedlemmer: Syriza giver grækere et klart håb om et bedre liv

Mandag, 1. juni 2015 – I et brev i dag gav 183 medlemmer af EU-parlamentet og 13 andre parlamentsmedlemmer fra EU-lande udtryk for deres støtte til Syriza og den græske regering »for dens retfærdige kamp imod nedskæringspolitikens blindgyde« og fremførte, at premierminister Alexis Tsipras og hans Syriza-parti er »forbundet med et klart håb om et bedre liv, uden nedskæringspolitik, som det påstås, at der ikke findes noget alternativ til«. Brevet siger, at Syriza allerede har taget »de første, modige skridt« til at forbedre situationen og genopbygge den græske økonomi til fordel for befolkningen, i et land, hvor nedskæringspolitik har gjort dybe indhug i statsbudgettet, mens det har givet de rige mulighed for at slippe af sted med lave skatter.

I mellemtiden talte præsidenten for det hellenske parlament, Zoe Konstantopoulou, ved det europæiske forum for alternativer i Paris den 30.-31. maj og sagde: »Den kamp, Grækenland fører, er en kamp for alle de europæiske nationer for demokrati, frihed og værdighed. Og det er en kamp, der må vindes!«

Efter at beskrive, hvordan nedskæringspolitikken, der blev påtvunget Grækenland under bail-out-memorandaet, ødelagde landet, fortsatte hun: »Nedskæringspolitik dræber samfundet og demokratiet. Vi må stoppe, før vi dræber håbet for den unge generation. Hvert barn, der fødes i Grækenland, skylder 32.500 euro bort, og det er en enorm uretfærdighed.«

Læs også:

»Nedskæringspolitik i Eurozonen skaber massefattigdom«

EIR TEMA: ET GRÆSK FORSLAG: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld

Foto: Unge, der ikke kan klare sig selv, ses her ved et suppekøkken i Athen

---

EU og IMF fortsætter den hårde linje mod Grækenland

28. maj 2015 – Den hårde linje, som Grækenlands kreditorer følger, fortsætter, forud for G7-finansministrenes møde i Dresden, til trods for USA's finansminister Jack Lews erklæring i går om behovet for en hurtig løsning mellem Grækenland og dets kreditorer. Lew antydede kraftigt, at en betalingsstandsning og et finanskollaps i Grækenland ville få uforudsigelige virkninger på finanssystemet.

Alt imens alle, fra den tyske finansminister Wolfgang Schäuble til adm. dir. for IMF Christine Lagarde, erklærer, at man ikke er tæt på en aftale pga. Grækenlands afvisning af at acceptere mere nedskæringspolitik, så advarede den græske viceudenrigsminister Euclid Tsakalotos, der står i spidsen for det græske team i »Bruxelles-gruppen« med de tekniske forhandlinger, om, at kun en politisk beslutning på et højere niveau vil føre til en aftale.

Tidligere, den 27. maj, sagde den græske premierminister Alexis Tsipras, at en aftale med kreditorerne var »nær«, og at »vi meget snart vil kunne præsentere flere detaljer«. Han

understregede nødvendigheden af »ro og beslutsomhed« og bemærkede, at Grækenland ville komme under yderligere pres under den endelige del af forhandlingerne. Han refererede også til »modstridende synspunkter mellem institutioner« og til »lande med forskellig fremgangsmåde«. Tsipras beroligede græske borgere med, at der »absolut ikke er nogen fare for lønninger og pensioner, og heller ikke for bankindeståender«. Tsipras valgte at fremkomme med erklæringen flankeret af Yanis Varoufakis for at understrege regeringens opbakning bag hans finansminister.

I skrivende stund er der ikke kommet nogen nyheder fra G7-mødet mht. Grækenland.

Foto: Yanis Varoufakis (venstre) og Alexis Tsipras

DET ER UDE MED EUROEN!

– Den dødbringende nedskæringspolitik afvises; Hvad med USA?

26. maj 2015 – De fortsatte rapporteringer indikerer, at den bankerotte euro er ved at gå ned, og Grækenland er ikke årsagen, selv om en græsk betalingsstandsning kan blive udløsermekanismen. Den voksende panik over den overhængende, græske betalingsstandsning hos visse personer i den tyske og franske regering – og i Obamas Hvide Hus – repræsenterer ganske enkelt, at de ved, at eurosystemet er ved at gå ned. De kan ikke længere udskyde det uundgåelige. Grækenland betyder

ganske enkelt, at Wall Streets og [City of] Londons år med at udsætte afskrivningen af værdiløs gæld i deres regnskaber, er forbi. »Markederne er illikvide!«, jamrer de. Nej: Banksystemerne er insolvente. Euroens sammenbrud er over hele Europa. En græsk webside, DefenseNet, tilføjer i dag det stød, at 26,5 billion dollar i udenlandske valutaderivater vil nedsmelte sammen med euroen.

Tilbage den 18. februar udstedte stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, en international erklæring om det, han kaldte »den græske gældssvindel«, der gav kraftig støtte til den nye, græske regering. Erklæringen viste, at den »Græske bailout«, som den bedragerisk blev kaldt, fra 2012, var den sidste, større bailout (redningspakke) til London- og eurosystem-bankerne.

»Udplyndring udgør ikke legitim gæld«, sagde LaRouche dengang. »Gælden er illegitim, den kan ikke betales, og den er frugten af en kriminel virksomhed under anførsel af London, som fuldstændigt må lukkes ned, hvis verden skal overleve de kommende måneder uden udbruddet af en generel krig i Europas centrum. Dette må anbringes højt og tydeligt på hvert eneste dørtrin i USA. Hvis man ønsker at undgå Tredje Verdenskrig, så er det, hvad man må gøre.«

Denne vurdering fra LaRouche bekræftes nu, som reelle hændelser.

I valg i denne weekend afviste endnu to europæiske befolkninger – Polen og Spanien – Wall Streets og Londons dødbringende nedskæringspolitik, som er blevet dem påtvunget med hjælp fra de aktuelle, korrupte, tyske og franske regeringer.

Denne fascistiske nedskæringspolitik er en fejlkalkulering, der har truet Grækenland, og hele verden, med massedød. Den afvises af europæiske regeringer, mens Kina og BRIKS tilbyder dem økonomisk vækst og teknologisk fremskridt gennem deres nye

udviklingsbanker. Den væltes af pinden i Latinamerika i et voksende partnerskab med Kinas derværende infrastruktur- og industriinvesteringer, der fokuserer på store projekter for højhastighedsjernbaner, havne og energiprojekter.

Hvad med USA? Kan fornægtelsen af ferskvand – og fødevareproduktion – i Californien af guvernør Jerry Browns diktater ændres? Vandet er der; Brown må afsættes, og teknologierne til at producere det indføres. Kan vi udvikle et landsdækkende højhastigheds-jernbanesystem her, som Kina har gjort det, på et årti? Kan vi give beskæftigelse og uddannelse inden for produktionssektoren til, især, Amerikas unge mennesker og skabe den nationale kreditinstitution, der kan sætte dette i værk?

Dette betyder, at Obama, der går ind for krig, skal smides ud. Hvis det amerikanske system kan sættes tilstrækkeligt hurtigt i bevægelse til at fjerne Obama, kan vi ændre nationens politik.

Leder fra LaRouche-bevægelsen

27. maj 2015:

Lyndon LaRouche: I denne og næste uge skrives der historie

»Kina er hastigt i færd med at ændre det verdensøkonomiske landkort ... og at bidrage til en vækstcyklus uden fortilfælde«, erklærede Alicia Barcena, direktør for FN's Økonomiske Konference om Latinamerika og Caribien (ECLAC), i går

entusiastisk, som vært for en konference om ECLAC i Santiago, Chile, med deltagelse af Chiles præsident Michelle Bachellet og den besøgende, kinesiske premierminister Li Keqiang. Konferencen havde den passende titel: »Mod en ny æra af økonomisk samarbejde.«

Chile var det sidste ben på Lis tourné til fire lande i Sydamerika, og han meddelte, at hans regering ville opfordre kinesiske selskaber til at deltage i bygningen af en »tunnel mellem to oceaner«, der forbinder Chile og Argentina, under Andesbjergene, og som ville være nøgleelementet i en transkontinental jernbane, der forbinder Atlanterhavet og Stillehavet gennem Chile, Argentina, Paraguay og Brasilien. Blot få dage forinden havde Kina, Peru og Brasilien underskrevet et forståelsesmemorandum om en forundersøgelse af en anden, mere nordligt beliggende transkontinental jernbane tværs over Sydamerika.

Det bør bemærkes, hvor langt, og hvor hurtigt, tingene har udviklet sig i Sydamerika på under et år, siden BRIKS-Unasur-topmødet fandt sted i Brasilien i juli 2014. Som vi dengang bemærkede, havde Argentina anført vejen tidligere i foråret ved at være det første land, der brød med det synkende, transatlantiske system og ved at alliere sig med BRIKS, og nu følger størstedelen af Sydamerika efter.

Det britiske Imperium og deres marionet Obama 'are not amused', men de har ikke ret mange kort på hånden, som de kan spille ud med for at standse dette fremvoksende Nye Paradigme, bortset fra at lancere en atomar, Tredje Verdenskrig – og naturligvis ved at bruge den totalt miskrediterede, såkaldte »Duggan-affære« i forsøg på at bagtale Lyndon LaRouche, der har været en af de drivende, intellektuelle kræfter bag Verdenslandbroen, der nu er under opførelse af BRIKS og deres allierede.

Som optakt til indeværende års BRIKS-topmøde i Ufa, Rusland, den 8.-9. juli, tager lignende, strategiske udviklinger nu

form omkring Grækenland og Europa – men forløbet vil blive anderledes end i Sydamerikas situation, erklærede Lyndon LaRouche i dag. Denne udvikling involverer USA direkte – samt faren for, at præsident Obama vil lancere en atomkrig på kort sigt.

Grækenlands regering gør det fortsat klart, at de har valgt at udbetale lønninger og pensioner til deres forarmede befolkning snarere, end de vil fortsætte med at betale IMF og landets øvrige kreditorer for gæld, der for størstedelens vedkommende er illegitim. Hvis Grækenland virkelig ikke betaler sit 300 million euro store afdrag til IMF den 5. juni, så vil landets 30-dages afdragsfri periode – efter hvilken en officiel betalingsstandsning kunne blive erklæret – udløbe den 5. juli ... tre dage før BRIKS-topmødet åbner i Ufa!

Vil Angela Merkel og kompagni virkeligt være dumme nok til at skubbe Grækenland ud af Eurozonen? Hvis ja, så har Lyndon LaRouche gentagne gange advaret om, at det vil blive ikke Grækenlands, men hele det transatlantiske finanssystems død, som vel at mærke under alle omstændigheder er totalt bankerot.

I dag understregede LaRouche, at verden befinder sig på lynnedtælling til en potentiel atomkrig, hvis Obama ikke bliver fjernet fra embedet. Når Eurozone-systemet nedsmelter, vil dette tvinge krisen til USA som hovedscenen. Wall Street og relaterede institutioner vil gå ned, og hvis Obama fortsat sidder i præsidentembedet, vil verden have kurs mod krig.

Martin O'Malleys kommende annoncering den 30. maj af sit kandidatur til USA's præsident, understregede LaRouche, vil forandre alt i dette land.

Hillary Clinton vil ikke klare det; hendes kandidatur vil ikke fungere. Republikanerne har også store problemer. Så når sammenbruddet af det europæiske system kommer, vil spørgsmålet blive udfordret i USA. Hvilket betyder, at de næste par uger bliver afgørende.

I løbet af de næste tre uger vil nationer på diverse kontinenter blive direkte præsenteret for Lyndon LaRouches programmatisk alternativ til det nuværende folkemorderiske system: den 28. maj, på konferencen i Lima, Peru, hvor Helga Zepp-LaRouche og Kinas dr. Liu Youfa vil være talere; den 6. juni, på vores næste, store konference i New York City; osv.

Så nyd Det britiske Imperiums nederlag.

**RADIO SCHILLER den 26. maj
2015:**

**Finansboble og euro systemet
på vej ned;**

BRICS systemet på vej op

Med formand Tom Gillesberg

**Den schweiziske hær
forbereder sig til EU's**

kollaps

16. maj 2015 – Præsident for Den europæiske Centralbank, Mario Draghi, samt herskerne i Bruxelles bliver ikke glade: Den schweiziske hær forbereder manøvrer til september med stabsøvelser og udstationering af 5.000 tropper, baseret på et »fiktivt« scenarie om, at Europa falder fra hinanden midt i en økonomisk krise. Som det er udlagt på websiden for den Schweiziske Hærs Territorium 2 Kommando, der skal gennemføre øvelsen, er scenariet det følgende:

»I et fiktivt fremtids-Europa, med nye lande og grænser, har en økonomisk krise taget magten. Virkningerne når også til Schweiz: knaphed på forsyninger, smugleri og kriminelle organisationer. Store forsyninger af olie, gas og korn er målet for sabotage og plyndring. Hertil kommer, at etniske konflikter udløser store bølger af flygtninge til Schweiz.«

»Bundesrat [det schweiziske føderale råd, det eksekutive organ] beordrer hæren til at forstærke grænsetropperne og de civile partnere i kantonerne (politi, brandvæsen og sundhedstjeneste). Hæren får ansvaret for at beskytte især sårbar infrastruktur for telekommunikation, elforsyning og fødevareforsyning.«

Den regionale Basel-avis *Basellandschaftliche Zeitung* indledte sin dækning den 13. maj: »Den schweiziske hærs lederskab har tydeligvis ikke den store tillid til fred i EU. Det er den eneste forklaring på, at de nu igen planlægger en øvelse for at forsvare farer som følge af et kontinent, der synker ned i anarki. En lignende øvelse i 2012, 'Stabilio Due', var også baseret på en økonomisk krise i EU, med et Frankrig, der faldt fra hinanden med diverse krigsherrer, af hvilke en invaderer Schweiz' Jura-region.«

Det siges ikke; men måske er årsagen til Schweiz' manglende tillid til EU, dennes kriminelle og selvmorderiske

inkompetence mht. indsatsen for at beskytte sine 'too-big-to-fail'-banker, det være sig Draghis pengetrykning i ECB, eller det Grækenland, som Trojkaen har gjort til offer.

Medlem af den tyske Forbundsdag: Løs flygtningekrisen med en Marshallplan for Middelhavsområdet

15. maj 2015 – I et interview med magasinet *Focus* kritiserede Dagmar Wöhrl (Kristelig-Social Union, CSU, Bayern), en tidligere assisterende minister i Tysklands Udviklingsministerium, den kendsgerning, at hele debatten om, hvordan man skal håndtere flygtningestrømmen over Middelhavet, domineres af udenrigspolitik og interne sikkerhedspolitikere. Hendes argumentering gik ud på, at eftersom det er nødvendigt at organisere et effektivt program til at redde flygtningene, og i betragtning af, at de virkelige årsager til problemet er økonomiske, sociale og politiske, er det presserende nødvendigt med et program for Middelhavsområdet for at forbedre vilkårene for de mennesker, der lever der.

Med hensyn til det nødvendige nødprogram sagde Wöhrl, at hun meget beklagede, at Italiens »Mare Nostrum«-program er blevet nedlagt og opfordrede til dets genindførelse, fordi det var et godt program, som EU burde give finansiel støtte til Italien for. I stedet for at bygge en mur op omkring Europa, burde EU

lancere en Marshallplan, især i lande som Syrien og Libyen – en million flygtninge venter på at blive overført til Europa alene i Libyen. De har behov for et økonomisk perspektiv, som Europa bør tilbyde, sagde Wöhrl, hvilket også ville være på linje med idéer i FN, der er en gentagelse af visse forslag, som LaRouche-bevægelsen præsenterede for tre år siden, i sin Marshallplan for Middelhavsområdet.

Et andet aspekt af udviklingspolitikken, understregede hun, ville være at yde direkte hjælp til lande i Afrika, hvorfra de fleste flygtninge kommer fra – Nigeria, Somalia, Eritrea og Sudan. Der ligger også en udfordring for den Afrikanske Union, tilføjede hun og understregede, at det ville være fornuftigt at afholde et EU-Afrika-topmøde nu. Europa har ikke den valgmulighed, ikke at handle på flygtningeproblemet på en konstruktiv måde, konkluderede Wöhrl, fordi flygtningespørgsmålet er blevet et spørgsmål om Europas skæbne.

Foto: Et ukendt antal flygtninge er druknet i Middelhavet i forsøg på at komme til Europa.

Læs også: Schiller Instituttets Specialrapport: **Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent**

BRIKS er et alternativ for Grækenland, hævder regeringsministre

15. maj 2015 – Medlemmer af den græske regering gør det klart, at Grækenland har et alternativ, hvis Europa ikke ændrer sin politik. Dette alternativ er tydeligvis BRIKS. I en tale på en konference den 14.-15. maj i Athen, sponsoreret af *The Economist*, sagde den græske forsvarsminister Panos Kammenos, at Grækenland vil søge andre veje til finansiering, hvis forhandlingerne med landets lånekreditorer ikke lykkes.

Kammenos sagde, at hvis »kreditorerne ønsker at kvæle Grækenland og vælte regeringen, som man ikke synes om i Tyskland, har Grækenland intet andet valg end at vende sig mod andre kilder til finansiering«. Han sagde, at han var favorabelt indstillet over for samarbejde med Kina og Rusland. »Hvis de beslutter sig for at fjerne Grækenland fra Vesten, må landet finde sin egen vej«, sagde han.

Han kom også ind på Grækenlands drøftelser om driftsrettighederne over havnen i Piræus med den kinesiske skibsfartsselskab COSCO, der byder på driftsrettigheden over havnen, og som allerede opererer Piræus Containerterminal. »Vi er langt fremme i forhandlinger om en snarlig udvidelse af dette samarbejde i forbindelse med, at man også vil inkludere et jernbanenetværk«, sagde Kammenos på konferencen.

Ligeledes i en tale advarede ministeren for produktion, genopbygning og energi, Panagiotis Lafazanis, dem, der søger at »kvæle det græske eksperiment«, om, at Grækenland ikke længere er »uden ryggrad« og er fast besluttet på at forfølge nye energialliancer og økonomiske partnerskaber – som f.eks. med BRIKS – på trods af den kendsgerning, at »mange kredse 'ønsker, landet fortsat skal være' et traditionelt gidsel« for

Europa. »Hvis nogen konstruerer en arkitektur, der ønsker Grækenland ekskluderet, må de vide, at et sådant Europa vil være handikappet.« Han sagde, at det er regeringens politik at gøre Grækenland til et »omdrejningspunkt for energi« i Middelhavsområdet og Europa og henviste til den Transasiatiske Pipeline (TAP), der vil transportere naturgas fra Aserbajdsjan, samt til det russiske forslag om en forlængelse af Turkish Stream gasledningen til græsk territorium. Han sagde, at han støttede skabelsen af stationer for LNG (Liquified Natural Gas) og opkoblingen af gasledninger mellem Grækenland, Rumænien og Bulgarien.

På samme konference understregede statsminister Nikos Pappas, at regeringen søger en »løsning« på krisen, ikke en »overenskomst«. Han sagde, at enhver aftale måtte indeholde »en bestemmelse om reduktion af gælden og en bestemmelse om forøget beskæftigelse«. Han anklagede politikere og kredse i Tyskland og Europa for at underminere indsatsen for at overvinde det aktuelle dødvande. Pappas fremførte, at »Grækenland har til hensigt at finde en løsning; det nytter ikke at begynde at lade som om, og gentage de samme fejltagelser«.

Foto: Kort over de påtænkte linjer for Turkish Stream gasledningen. En linje fører til Grækenland.

Rusland inviterer Grækenland til at gå med i BRIKS-banken

11. maj 2015 – Mens Grækenlands europæiske »partnere« har afskåret al kredit til landet, har Rusland indbudt Grækenland

til at blive en del af BRIKS' Ny Udviklingsbank (NDB), sagde den russiske vicefinansminister Sergei Storchak, der er den russiske repræsentant for NDB, til Athen-Macedonien Nyhedsagenturet (ANA-MPA). Ifølge det græske nyhedsagentur ville et medlemskab af banken give mulighed for finansiering af en række udviklingsprojekter, især, hvis Grækenland tvinges ud af Eurozonen eller tvinges til en betalingsstandsning.

Storchak foreslog, mht. græsk-russiske relationer, og hvordan de kan udvikles yderligere, »For så vidt som jeg mest arbejder med international finansiering, mener jeg, at begge nationer kan arbejde inden for betingelser af at bruge national valuta, i hvert fald i Ruslands tilfælde kan russiske rubler bruges til betaling for varer og ydelser.« Hvad der imidlertid er vigtigere, så understregede han, at »BRIKS-banken«, som er et ofte anvendt kælenavn for NDB, er den anden, globale institution af denne art, som ikke alene vedrører udviklingsprojekter i Brasilien, Indien, Rusland, Sydafrika og Kina, men mere generelt i de fleste lande i verden.

Han uddybede, hvordan bankens styrelse fungerer, inklusive, hvordan Grækenland har mulighed for at deltage og have fuld adgang til finansieringsmuligheder. Han sagde, at det ikke ville overraske ham, hvis Grækenland blev det første land, der indgav anmodning om finansiering som et fuldgældigt medlem.

Leder fra LaRouche-bevægelsen
4. maj 2015:
Det er »Win-Win« for at

stoppe »Kill-Kill«

Mens verden har kurs mod nogle uger, der er afgørende for Det britiske Imperiums desperate forsøg på at fremprovokere et opgør gennem økonomisk fascisme og atomkrig, udstedte Hung Tran, direktøren for Institutttet for International Finans – IIF, også kendt som Ditchley-gruppen eller »bankierernes kartel« – en skarp advarsel om, at, hvis Grækenland skubbes ud af eurozonen ved at insistere på, at landets regering gennemtvinger umulige nedskæringsbetingelser, så »kunne der opstå tvivl om hele sammenhængen i den vestlige alliance«, og det kunne bringe hele det transatlantiske finanssystem til fald med kort varsel.

Dette er fuldstændigt sandt, lød Lyndon LaRouches kommentar i dag. Hele systemet kan falde, hvad øjeblik, det skal være, og Grækenland kunne bliver aftrækkeren. Men, forklarede LaRouche, man behøver ikke få denne krise; den vil kun fremkomme, såfremt Europa fortsat forsøger at forpligte sig til et svindelnummer, som består i de falske, finansielle værdier i forbindelse med den græske og tilsvarende gæld. Dette svindelnummer består af alt, hvad Wall Street foretager sig.

Alt dette kan forandres gennem en tilbagevenden til Franklin Roosevelts Glass/Steagall-politik. Glass/Steagall er toneangivende for alt det, der må gøres, og vi må presse på med det i USA og lægge alle vore kræfter bag et sådant fremstød, sagde LaRouche. Det er blevet gjort til det centrale spørgsmål i præsidentkampagnen af Martin O'Malley, hvis mission foreløbig er fin og kvalificerer ham til præsidentskabet. En sådan genindførelse af Glass/Steagall ville være meget smertefuld for Wall Street, men det er præcist, hvad landet og verden har brug for. O'Malley som potentiel præsidentkandidat med en kampagne for denne politik frembyder en global løsning.

Men vi kan ikke bare vente og se, om det sker, fortsatte

LaRouche. Vi må gribe forebyggende ind, både mht. Glass/Steagall og den hermed tilknyttede politik for at løse den såkaldte »ferskvandskrise« gennem at rejse spørgsmålet om det galaktiske princip, som er blevet udarbejdet og fremlagt af LaRouches videnskabspolitiske team. Det er dette galaktiske, universelle, fysiske princip, der er årsag til vandcyklussen på Jorden, understregede LaRouche i dag, og ikke omvendt. Det, man skal tænke, er ikke på Jorden her og nu, men ud mod galaksen (mindst) og tænke frem 32 millioner år ud i fremtiden (mindst) for at danne sig et begreb om de universelle, skabende processer, der styrer de lokale, planetariske udviklinger i dag.

Som LaRouche erklærede det under drøftelser med sine medarbejdere her til eftermiddag:

»Der er ingen knaphed på vand. På planeten Jord er der ingen knaphed på vand! For knapheden på vand udgør en forbindelse mellem de overordnede kræfter, galaksen, og de lokale kræfter, som er planeten Jord. Planeten Jord er en mindre, underordnet enhed i det galaktiske system ... Og det eneste, vi behøver at gøre, er at tænke over den teknologi, som vi må anvende for at udnytte de fordele, som det galaktiske system frembyder. Det betyder mange ting, og mange formodninger hos en masse mennesker, i USA og andre steder, må ændres.«

»Problemet er, at vi må få folk i USA i særdeleshed til at forlade den politik, som er den aktuelle politik under Obamaregeringen. Med andre ord, så må Obama fjernes fra [regeringsmagten i] USA. Det er den nødvendige handling ... Vi må ganske enkelt ændre USA's politik og USA's relation til andre nationer i det transatlantiske område. Vi må ændre vores politik i overensstemmelse med denne forudsætning. Og det kan lade sig gøre. Spørgsmålet er, vil det blive gjort? Og hvad der er vigtigere: Vil vi, som nation, få lov til, få tilladelse til at tage de skridt, der kan tages for at løse dette problem?«

Denne krise, og den foreliggende løsning, er grunden til, at briterne og Obama ønsker at dræbe, dræbe og dræbe, sagde LaRouche. Folk indser ikke, at Obama blot er en farlig idiot. De er forvirrede, fordi han udviser de kendetegn på magt, som er forbundet med det amerikanske præsidentskab. Men han er ikke en intellektuel person, uanset, hvor meget man strækker sin forestillingsevne; han er en tåbe, om end en farlig én af slagsen.

Briternes/Obamas 'kill-kill'-politik er deres svar på Kinas 'win-win'-strategi. Den udstilles gennem de fortsatte mord på migranter i Middelhavet, som er en direkte konsekvens af Obamas krig og statskup i Libyen i 2011, der igen var en direkte efterfølger for den britisk/amerikanske promovning af den tjetjenske opstand mod Rusland, der så levende blev fordømt af LaRouche i hans videoberetning, »Storm over Asia«, fra 1999.

Dette tjetjenske spørgsmål er stadig afgørende i dag som omdrejningspunkt for fremvæksten af den britisk-sponsorerede jihadist-terror, som stedfortræderkrig imod Rusland, og imod et civiliseret menneskebegreb generelt.

Denne 'kill-kill'-politik ses også i den seneste nedslagtning af yazidier (kurdisk stammefolk, hovedsageligt i Irak, -red.), udført af ISIS-udyrene, som Obama har bragt til magten tværs over hele Nordafrika og Sydvestasien. Og politikken er skarpt udstillet i det ukrainske brændpunkt for krig mod Rusland og Kina, hvor det samme slæng, som frembragte Anden Verdenskrigs nazister – dvs. Det britiske Imperium og Prescott Bush og hans lige – er fanatisk besluttet på at sikre, at ingen i dag vil fejre 70-året for sejren over deres nazister, med mindre disse samme nazister stoppes igen i dag.

»Er der noget at fejre?«, kan man næsten høre Dronningen (den britiske, -red.) mumle, med en vis irritation.

Foto: Franklin D. Roosevelt, USA's præsident 1933-45.

(FDR underskrev den 16. juni 1933 Glass/Steagall-loven, der var i kraft frem til 1999, og som indførte en skarp adskillelse mellem kommercielle banker med normal indlåns- og udlånsaktivitet, og så investeringsbanker, der promoverer hasarderet spekulation, der ikke investerer i et lands fysiske realøkonomi, herunder infrastruktur, og som, uden Glass/Steagall-loven, har adgang til almindelige indskydermidler til at spekulere med. (-red.))

'Totalt sammenbrud' af forhandlinger mellem EU og Grækenland; Aftrækker af systemisk nedsmeltning fortsat afsikret

24. apr. 2015 – Fredagens forhandlinger for at overholde deadline for Grækenland til at opnå en aftale med Eurozonens finansministre om et gælds- og økonomiprogram endte i bitterhed, trusler mod Grækenland og selvbedragerisk plapren fra den transatlantiske flok om, at deres system, inklusive euroen, måske ville overleve en umiddelbart forestående, græsk statsbankerot.

Den maltesiske finansminister Edward Scicluna sagde kortfattet: »Jeg ville beskrive dagens møde som et totalt sammenbrud i kommunikationen med Grækenland.« Forespurgt, om EU ville gå med til at give delvis EU-finanshjælp til gengæld for et mere begrænset »reform«-program, sagde den hollandske

finansminister Jeroen Dijsselbloem: »Nej.« *Bloombergs* kilder rapporterede, at finansministrene »slyngede skældsord imod den græske finansminister Yanis Varoufakis« og kaldte ham »en, der spildte tiden, en hasardspiller og en amatør«. Chefen for Den europæiske Centralbank Mario Draghi truede med, at ECB måske ville begrænse sin aktuelle finansiering af likviditet til de græske banker. (Der er aftalt et møde den 6. maj i ECB's styrende råd).

Et uforudsigeligt element er imidlertid blevet introduceret gennem et timelangt, privat møde mellem det græske og tyske statsoverhoved, Alexis Tsipras og Angela Merkel, dagen før finansministermødet. Merkel kaldte drøftelserne »konstruktive«, men sagde, at de var blevet enige om at holde indholdet fortroligt. Tsipras talte om optimisme og betydelige fremskridt og sagde, »vi har tilbagelagt en god bid af vejen«.

Hvad så siden de to blev eller ikke blev enige om, så bekendtgjorde de bank-ejede finansministre, at de anser det for uacceptabelt, at statsoverhoveder vover at mødes uafhængigt for at drøfte nogen som helst politisk løsning, der berører bankerne. Den østrigske finansminister Hans Joerg Schelling var mest ligefrem: »Tsipras søgte at omgå finansministrenes autoritet mindre end 24 timer tidligere og talte sin sag med den tyske kansler og den franske præsident François Hollande på sidelinjen af et topmøde om immigration i Bruxelles. Under procedureerne inden for Eurozonen er det finansministrene, der skal godkende enhver udbetaling af hjælp, og Merkel sagde i sidste måned, at hun ikke er parat til at tilsidesætte denne kontrol.«

Deres offentlige vrede var rettet mod Tsipras, men dette hysteri reflekterer i realiteten deres bekymring for, at Angela Merkel skal bryde ud af rækkerne. Som førende økonom Lyndon LaRouche har understreget, så er Angela Merkel ingen heltinde, men hun er intelligent nok til at vide, at Tyskland ikke kan overleve, at Grækenland forlader euroen.

Med et utilsigtet humoristisk indslag i dette slagsmål udstedte Credit Suisse i dag en kommentar med overskriften »Grækenland: Dø en anden dag« og beroligede sig selv med, at Grækenland har likviditet til at overleve »i endnu en måned eller så ... Og regeringen kunne strække det til juli, om nødvendigt, hvor ECB-lånene forfalder«.

Foto: Den græske finansminister Yanis Varoufakis

Europa: Udvid operationerne til redning af bådflugtninge

23. apr. 2015 – Embedsfolk i FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) har kritiseret, at EU har nægtet at forlade sin politik med et politi til beskyttelse af grænserne, »Triton«, og i stedet erstatte det med en bred operation til redning af bådflugtninge, lige som Italiens tidligere »Mare Nostrum«-politik. Sidstnævnte tiltag, der blev vedtaget af Italien på højdepunktet af flygtningestrømmen over Middelhavet for et år siden, finansieret med blot 9 million euro om måneden, blev droppet efter anmodning fra resten af EU, der genfortolkede flygtningeproblemet som en potentiel sikkerhedstrussel mod Europa og hævdede, at terrorister ville snige sig ind under dække af at være flygtninge.

Under »Triton«-politikken holder havpatruljeringen sig for langt væk fra de nordafrikanske kyster til kunne stå til

rådighed de steder, hvor bådene synker, og flygtninge kan derfor ikke længere reddes i tide. I løbet af det seneste år har 220.000 klaret turen til Europa, mens flere end 20.000 er druknet – og dette tal stiger hastigt, med ulykken den 17. april på havet ud for Libyens kyst, hvor 900 druknede, og kun 24 blev reddet.

Ruth Schoeffl fra UNHCR's afdeling i Wien fordømte i går den tyske indenrigsminister Thomas de Maiziere som kynisk for hans synspunkt, at redning af flere flygtninge også ville gøre det muligt for flere terrorister at komme ind i Europa: »Antyder det, at vi hellere skal lade folk drukne?« Den idé, der også er blevet drøftet i EU, at man skal skabe interneringslejre til flygtninge i Nordafrika, blev afvist af Schoeffl som absolut ikke levedygtig i den nærmeste fremtid i et ustabil land som Libyen, og som en dårlig politik med at låse flygtningene inde et eller andet sted for at holde dem ude af Europa. Antallet af flygtninge er endda vokset under »Triton« i forhold til »Mare Nostrum« tidligere, hvilket viser, at EU ikke har taget hensyn til det voksende antal konflikter, der oprindeligt skaber disse flygtningestrømme, tilføjede Schoeffl.

Sarah Kahn fra UNHCR's Libyen-afdeling i Tunis, som var nødsaget til at flytte dertil fra Tripoli pga. den ukontrollerbare situation i Libyen, krævede også en udvidet politik for redning af flygtninge og advarede om, at antallet af flygtninge, der vil forsøge at komme over Middelhavet, vil vokse betydeligt hen over sommeren, hvor havet er roligere end nu.

Foto: Skylllet op på tilfældighedens strande?

IMF tjente 2,5 mia. euro i profit på bailout til Grækenland

9. april 2015 – Mens grækerne led under frygtelige vanskeligheder, tjente Den internationale Valutafond (IMF) store profitter på Grækenlands såkaldte bailout. Ifølge en rapport fra Jubilee Debt Campaign, en uafhængig organisation med hjemsted i Storbritannien, har IMF tjent en profit på 2,5 mia. euro på sine lån til Grækenland, siden 2010. Som det blev rapporteret i *Enikos.gr* forud for en græsk afbetaling til IMF i dag på 462 mio. euro, bemærkede Jubilee Debt Campaign, at IMF's profitrater vil stige til 4,3 mia. euro frem til 2024, hvis Grækenland tilbagebetaler lånene fuldt ud.

»IMF har opkrævet en effektiv rente på 3,6 % på sine lån til Grækenland. Dette er langt mere, end institutionen behøver for at imødegå alle sine omkostninger, der i øjeblikket ligger på 0,9 %. Hvis sidstnævnte rentesats var den faktiske rente, som Grækenland havde betalt IMF siden 2010, ville landet have betalt 2,5 mia. euro mindre på afbetalingerne«, sagde kampagnen.

Den rapporterer, at 25 % af IMF's profitter siden 2010 kom fra Grækenland.

Tim Jones, en økonom ved Jubilee Debt Campaign, bemærkede, at IMF's lån til Grækenland »ikke alene har reddet banker, der fra først af udlånte ansvarsløst, men de har også aktivt taget endnu flere penge ud af landet. Denne ågerrente kommer oveni den uretfærdige gæld, der er blevet påtvunget det græske folk«.

Foto: Søndagsfrokost i et suppekøkken drevet af den græsk-

ortodokse kirke i det centrale Athen en uge inden valget. Under krisen har de fattigste grækere mistet omkring en tredjedel af deres månedlige rådighedsbeløb. Fra jan. 2015.

EU-parlamentet truer med at forkrøble ITER og ofre fremtiden

8. april 2015 – Fusionseksperimentet ITER, der er under konstruktion i Frankrig, er i vanskeligheder i Europa, takket være EU-parlamentets kortsynethed og falske antagelser om budgetbalancen. I den sidste uge af marts rådede EU-parlamentets Komite for Budgetkontrol til ikke at vedtage udgifterne til ITER med begrundelse i det internationale fusionsprojekts budgetoverskridelse og forsinkelse. De estimerede udgifter til bygningen af tokamak-eksperimentet er tredoblet i løbet af de seneste år, og eksperimentet er blevet mere end ti år forsinket.

En artikel i EU-parlamentets magasin den 2. april bemærker, at 45 % af ITER's finansiering kommer fra Europa, som »værtsland«. Derfor vil europæiske nedskæringer forkrøble programmet. Tidligere forøgelse af budgettet er på tåbelig vis blevet taget fra nedskæringer i andre europæiske videnskabs- og forskningsprogrammer. Komiteens anbefaling om at tilbageholde penge, indtil den er overbevist om, at situationen vil forbedres, skal til afstemning i hele parlamentet i slutningen af april.

Europa: Nedskær gælden, eller Eurozonen vil disintegriere, advarer fransk økonom

4. april 2015 – Den franske økonom Thomas Piketty sagde i et interview til den belgiske avis *L'Echo*, at de, der ønsker, at Grækenland skal forlade Eurozonen, måske får euroens sammenbrud at se. Når Grækenland først er tvunget ud, sagde Piketty, »vil det være begyndelsen til enden for Europas endelige nederlag. Dette er absolut sikkert ... Spørgsmålet i alle efterfølgende valg, i Portugal, Spanien eller Belgien, vil blive, om det enkelte land skal forlade Eurozonen eller ej.«

Da han blev bedt om at kommentere den belgiske finansminister Johan Van Overtveldts erklæringer om, at en græsk exit fra Eurozonen ikke nødvendigvis ville medføre en katastrofe, sagde Piketty:

»Med troldmandens lærlinge, som i dette tilfælde, er vi ikke på en god kurs ... Europa er en af vore mest værdifulde aktiver, og hvis vi begynder at sige, at et land, der repræsenterer mindre end 2 % af Eurozonens BNP, ikke kan løse problemet inden for euroen og bør 'udvises', hvad ville der så ske, hvis man fremlægger lignende trusler over for Portugal, Belgien, Italien eller Frankrig?

Hver gang, der er valg i disse lande, vil markeder søge deres exit«, sagde Piketty og tilføjede, at »vil vi få en enorm spekulation omkring rentesatsen i hvert land. På denne måde

vil vi skabe en udvisningsmaskine for alle«.

Det er mere interessant, at Piketty krævede en annullering af gælden. »Athen må bestemt fortsætte med sine reformer og løse sine finansielle spørgsmål, men idéen om, at vi kan reducere en gæld på omkring 90 % af BNP – eller 175 % som i Grækenland og 107 % som i Belgien – uden nogen inflation, og med næsten ingen vækst, og med blot akkumuleringen af overskud på 2, 3, eller 4 % af BNP hvert år, er imidlertid latterlig.

Hvis man ser matematisk på det, ville det tage 10 år ... det ironiske i dette tilfælde er, at vi allerede tidligere har haft langt værre gældskriser end denne: I 1945 nåede Frankrigs og Tysklands statsgæld op på 200 % af BNP. Betalte de gælden ned bare sådan lige, kun med overskud? Selvfølgelig ikke. Ellers ville vi stadig være dér.

Der blev gennemført en gældsoplægning og -sanering (slettelse). Og det gjorde det muligt for mange europæiske lande at investere i udvikling og infrastruktur.«

Piketty konkluderede, at europæiske ledere »lider af historisk hukommelsestab, især dem i Tyskland, og dette er en stor ulempe for et land, for hvilket spørgsmålet om den historiske hukommelse er afgørende. Jeg må insistere: Vores hukommelsestab vil koste os dyrt.«

Læs også: [EIR: Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld](#)

Foto: Rydning af murbrokker i Hamburg, Tyskland i 1950, fem år efter krigens slutning, og før Londonaftalen om gæld fra 1953 begyndte at have sin virkning.

Europa og USA bør arbejde på at bringe deres og Kinas fælles interesser på linje

4. april 2015 – Kina er på vej frem, og USA og EU bør arbejde på at bringe deres interesser på linje med Kina, inden Kina skal præsidere over G20 i 2016, skrev tidligere NATO-generalsekretær og EU-udenrigsminister Javier Solana i en klumme i Project Syndicate, der første gang blev publiceret på engelsk den 31. marts. Solana erkender, at Kina er blevet den ledende, globale financier af udviklingssektoren og er i færd med at oprette BRIKS' Nye Udviklingsbank, Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank og den Nye Silkevejsfond for at finansiere eurasiske infrastrukturprojekter, der strækker sig over 60 lande og omfatter to tredjedele af verdens befolkning. USA må overvinde sin strategiske mistillid til Kina; »hvis nye magter ikke gives adgang til de eksisterende, globale styrelsesstrukturer, vil de skabe deres egne strukturer.«

Foto: G20-topmødet i 2014 blev afholdt i Brisbane, Australien, og skal i 2015 afholdes i Tyrkiet. I 2016 skal G20-topmødet afholdes i Kina, har Australiens Tony Abbott meddelt.

**Tsipras
forholdsregler**

**annoncerer
til**

genopbygning af Grækenlands sundhedssektor

2. april 2015 – Den græske premierminister Alexis Tsipras annoncerede forholdsregler til genopbygning af Grækenlands sundhedssektor, der næsten er blevet ødelagt af fem års brutal nedskæringspolitik. Under en pressekonference sammen med sundhedsminister Panagiotis Kouroumplis sagde Tsipras, at forsøg på privatisering af sundhedssystemet, efter ordre fra Trojkaen, har efterladt en ud af fire grækere uden sundhedsforsikring.

Tsipras annoncerede ansættelsen af 4.500 personer, inklusive læger, sygeplejersker og anden specialiseret sundhedspersonale – af hvilke 700 vil arbejde i underbemandede områder, såsom det vestlige Makedonien, Thesprotia og Thrakien, og især på øerne. Han annoncerede også planer om genstrukturering af nødambulancetjenester.

Disse forholdsregler vil omstøde dem, som blev taget af den foregående regering, der privatiserede mange områder af sundhedssektoren, hvilket havde en negativ virkning på ydelsernes kvalitet. Regeringen vil nu arbejde hen imod at sørge for, at alle borgere har adgang til sundhedsydelser.

Andre forholdsregler inkluderer sådanne, der skal støtte vækst inden for den nationale farmaceutiske industri, samt også afskaffelsen af den kontroversielle EU5 »hospitalbillet«, og som træder i kraft omgående, iflg. avisen *To Vima*.

EU kræver nedskæring af græske pensioner; de fleste græske pensionister lever i fattigdom

27. marts 2015 – Den Europæiske Union vil have Grækenland til at nedskære pensionerne endnu engang, alt imens mere end en fjerdedel af græske pensionister lever i fattigdom, iflg. Grækenlands suppleant-socialminister Dimitris Stratoulis. Han sagde, at 44,8 % eller 1.189.396 pensionister modtager udbetalinger under fattigdomsgrænsen på 665 euro om måneden; 60 % af pensionisterne modtager 800 euro om måneden, eksklusivt bidrag til sundhedsydelse, iflg. avisen *To Vima*. Flertallet af invalidepensionister modtager mellem 250-540 euro om måneden.

Der er 2.654.784 græske pensionister iflg. officielle tal fra Arbejds- og Socialministeriet. Pensionsudbetalingerne var 2.346.571.901 euro i marts måned for 4.541.966 pensioner, af hvilke 2.902.477 var basispension og 1.639.489 var supplerende pension.

Grækenland: Tsipras fortæller Merkel, hvad den græske politik er

24. marts 2015 – Den 23. marts holdt den tyske kansler Angela Merkel og den græske premierminister Alexis Tsipras deres

første officielle, bilaterale møde i Berlin. Der er kun frigivet få detaljer, kun lidt snak om afspænding af situationen, en god atmosfære osv. Det synes imidlertid at fremgå klart, at Tsipras, der ikke forventede et »gennembrud«, benyttede lejligheden til at forklare Merkel sin regerings politik, som udtrykkeligt går ud på ikke at gå på kompromis med kampen for sit lands interesser, konfronteret med den humanitære katastrofe, som er blevet påført Grækenland af den politik, som Eurozonen og Tyskland gennemtvunget.

»Jeg er ikke kommet for at bede om finansiel hjælp«, sagde Tsipras. »Jeg er kommet for gensidigt at udveksle tanker og meninger for at se, hvor der er fælles grund, og hvor der er uenighed ... Grækerne er ikke dagdrivere, ligesom tyskerne ikke bærer skylden for Grækenlands onder«, sagde Tsipras. »Vi må arbejde hårdt for at overvinde disse stereotyper.«

Merkel sagde, at hun fornemmede en »appetit for samarbejde«, men insisterede, at hun ikke kunne intervenere for at lette Grækenlands likviditetsproblemer, fordi alt skal besluttes i Eurozone-forummet.

Den græske webside DefenceNet rapporterer, at den græske side havde en positiv vurdering af Merkel-mødet, men vil vente og se, om der kommer noget konkret resultat. De rapporterer, at Tsipras rejste spørgsmålet om erstatninger, som, sagde han, var et spørgsmål om moral. Han rejste også spørgsmålet om Siemens-korruptionen og bad om juridisk samarbejde.

Men vigtigst af alt fremlagde han den humanitære katastrofe, som Memorandaet har skabt i Grækenland, inkl. BNP's sammenbrud med 25 %, en arbejdsløshedsrate på 25 % (en stigning fra 12 % i 2009), og en ungdomsarbejdsløshed på 60 %. Flere end 2 mio. mennesker lever på eller under fattigdomsgrænsen, og velfærdsstaten er brudt sammen. Den græske gæld er fortsat uafgjort. Fra at udgøre 127 % af BNP i 2009, er den steget voldsomt til nu 175 % af BNP.

De fattiges indkomst er faldet med 86 %, mens deres skatter er steget med 337 %; i kontrast hertil er de riges indkomst kun faldet med 16 %, mens deres skatter kun er steget med 9 %.

Den 24. marts mødtes Tsipras med den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier og udtrykte tilfredshed med, at »tonen i de tysk-græske relationer er væsentligt forandrede, væsentligt forbedrede i de seneste dage«, og sagde, at dette ville åbne vejen for »seriøse samtaler mellem os i de næste par dage«.

Tsipras mødtes også med lederen af den parlamentariske gruppe fra Die Linke, Gregor Gysi, og partiformanden, Katja Kipping.

Efter deres møde udtalte Gysi fuld støtte til Tsipras, der sagde, at mens de andre 18 Eurozone-regeringer ønskede at fortsætte med neoliberal politik, forsikrede Tsipras om, at hans regering ville indtage en »anti-neoliberal« holdning.

Tsipras mødtes også med De Grønnes to partiledere, Cem Özdemir og Simone Peter, samt viceformand for De Grønnes gruppe i EU-parlamentet, Ska Keller. Han mødtes også med SPD-formand Sigmar Gabriel, der er Tysklands vicekansler og økonomiminister.

Foto: Tsipras mødes med Merkel og andre Eurozone-repræsentanter

---

Leder 23. marts 2015: Den globale dynamik er ved at ændre sig; Vi kan redde civilisationen fra afgrunden

Den udvikling, der blev udløst for ti dage siden af interventionerne den 12. marts fra Tysklands Frank-Walter Steinmeier og Helmut Schmidt, samt den tidligere guvernør for Maryland, USA, Martin O'Malley, har frembragt en dramatisk ny, global strategisk situation. Nu har fire ledende, europæiske nationers beslutning tidligere på ugen om at gå med i den kinesisk ledede Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og således totalt ignorere præsident Obamas trusler og advarsler om ikke at gøre det, yderligere væltet hele skakbrættet. Der er intet, der fungerer, som det plejede, for blot to uger siden.

»Ånden er sluppet ud af lampen«, erklærede Helga Zepp-LaRouche i søndags, og AIIB vil kun vinde mere vind i sejlene for hver dag, der går. Vi befinder os nu, pga. de gennembrud, vi indtil dato har opnået, i en position, hvor vi rent faktisk kan få USA og Europa til at gå med i BRIKS i en fuldstændig ny verdensorden, baseret på den tilsyneladende »upraktiske« idé om 'win-win'-samarbejde mellem nationer. Hvis USA og Kina samarbejder, sammen med andre BRIKS-nationer, »kan vi redde civilisationen fra afgrunden«, erklærede hun. Hun opfordrede LaRouche-bevægelsen (i USA) i hele landet til at bevare et »laser-agtigt fokus« på at mobilisere for **den kommende Schiller Institut begivenhed på Manhattan den 28. marts**, som den væsentligste aktion, der skal gennemføres i øjeblikket, for at opnå dette strategiske mål.

Kina på sin side arbejder hurtigt for at maksimere fremskridtet i dette nye miljø. Viceudenrigsminister Zhang Yesui gentog og udvidede, i en tale til Kina Forum for Udvikling i Beijing, præsident Xi Jinpings tilbud til USA fra november 2014 om, at de skulle gå med i Den nye Silkevej og relaterede AIIB-projekter:

Zhang sagde (parafrase i *Global Times*):

»Kina og USA har mange fælles interesser og samarbejdsmuligheder i Det asiatiske Stillehavsområde, der bør blive et prioriteret område for opbygning af en ny model for stormagtsrelationer mellem de to lande.«

Han tilføjede, at det kinesiske koncept *ikke* går ud på at bruge disse initiativer som

»et geostrategisk redskab«, men de vil »følge principperne om fælles rådslagning, opbygning og fællesskab«.

Lyndon LaRouche karakteriserede det seneste, kinesiske initiativ som »snu«, eftersom de ved, at Obama er rystet, og at dette tilbud vil ryste ham yderligere. Vores opgave, forklarede LaRouche, er at få Obama sparket helt ud af Det Hvide Hus. Han er en agent for Det britiske Imperium, en galning, der skal sparkes ud, og vores eneste chance for at undgå en global atomkrig er at droppe Obama.

Under diskussioner med sine medarbejdere søndag gik LaRouche i dybden med de involverede overvejelser:

»Hovedtingen er: Hvad er princippet for menneskelig eksistens? Vi har defineret princippet for menneskelig eksistens som værende stedfæstet med Kepler som referencepunkt. Der er andre ting, der skete før det, som førte til det, Kepler gjorde, og der er konsekvenser af, hvad Kepler gjorde, som stadig udstråler i dag, og udvikler sig i dag. Men spørgsmålet er altid: Lad være med at være praktisk! Vær ikke praktisk! Og vær ikke dum, hvilket så nogenlunde er det samme som at være

praktisk.

Det, man må gøre, er at forstå de processer, der ligger uden for menneskets simple forestillingsevne, i menneskets højere niveauer af forestillingsevne om fremtiden. Menneskeheden må altid placere hensigten med os inden for rammerne af fremtiden, ikke inden for rammerne af en nutid. Så den praktiske fortolkning af tingene er fejltagtig.

For eksempel, hvad skete der med de tre personer, der implicit blev trukket fra Tyskland [Steinmeier og Schmidt] og fra USA, O'Malley: at de gjorde noget. Men det er i og for sig ikke løsningen; det er simpelt hen noget, der fremprovokerer, eller burde fremprovokere, vores fornemmelse for, hvad den fremtidige løsning er, ikke, hvad praksis er i dag.

Det, jeg bander ad, er, at jeg bander ad folk, der prøver på at være praktiske, som tror, de kan gå ud fra erfaring, og bruge tidligere erfaringer som en standard for, hvordan fremtiden skal behandles. Det er en fejltagelse. Hvis man ikke kan tænke ud over nutiden, hvis man ikke kan tænke på lovene for fremtiden snarere end for nutiden, vil man fejle.

For eksempel: Hvordan slipper vi af med Obama? Ja, man kan jo ikke bare sige, 'Nu vil vi af med Obama'. Man må have et princip, der siger, hvordan vi skal komme af med ham. Dette er ting, vi har diskuteret. Men problemet er, at folk siger, 'Lad os være praktiske'. Eller også siger de på samme måde: 'Jamen, det vil folk ikke forstå. Vi må forklare det, så de forstår det'. Og det er den store fejltagelse: når de bliver praktiske og tror, de kan gå med til konklusioner, som i virkeligheden er konklusioner, trukket op af den gamle hat, ting, vi troede ville virke i fortiden, men det vil de ikke.

Alle tingene fra fortiden vil ikke virke i nutiden, især ikke under de nuværende betingelser. Det er sådan, vi må tænke om det her. Vær ikke praktisk! Men man kan heller ikke være upraktisk, dvs., man kan ikke være en fiasko, man kan ikke

være en tåbe. Man må altid respondere, som Kepler ville have gjort, til fremtiden. For, når menneskeheden er menneskelig, er menneskeheden ikke praktisk. Menneskeheden er ikke et praktisk væsen, når menneskeheden fungerer. Vi gør hele tiden opdagelser i form af principper for praksis, som var ukendte i forrige uge, forrige år. Og hvis vi ikke baserer os på at bortkaste det, der har været sædvane, der skønnedes praktisk, så spilder man sin tid.

For vi befinder os nu i en krise, hvor det gælder, at kun, hvis man forstår fremtiden, og kan forme fremtiden, er man kompetent til at hjælpe menneskeheden med at arbejde sig ud af den kamp, vi nu gennemgår.»

Foto: Fra den fælles Xi-Obama pressekonference under APEC-topmødet i Beijing, nov. 2014

RADIO SCHILLER den 23. marts 2015: Danmark skal gå med i Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank

Med formand Tom Gillesberg

Tyske og asiatiske medier skælder Obama ud for at nægte at lade USA gå med i AIIB

22. marts 2015 – Der er et voksende kor af røster, der hober sig op mod Obama for dennes selvmorderiske politik med at nægte at gå med i AIIB. Selv om kritikken er noget simpel i sin evaluering, så reflekterer den den kendsgerning, at de fleste nationer i Europa og Asien simpelt hen ikke har til hensigt at dø for at støtte Obamas og Det britiske Imperiums vanvittige politik.

To skribenter, der skriver for Tysklands Deutsche Presse-Agentur – Lars Nicolaysen og Andreas Landwehr – giver deres artikel den 21. marts overskriften »Europæerne satser nu på Kina som den næste verdensledernation«. (Denne artikel bringes i den thailandske avis, *The Nation*, 21. marts). Artikler fremfører, »Beijing har triumferet over Washington: EU's fire største økonomier bakker nu op om etableringen af en Kina-sponsoreret udviklingsbank. USA synes at have manøvreret sig selv ind i et isoleret hjørne ved at modsætte sig en kinesisk-støttet udviklingsbank, der nu ikke blot støttes af Frankrig, Tyskland og Italien, men også af USA's mangeårige allierede, Storbritannien. De fire største medlemmer af EU har gjort det klart, at de agter at blive stiftende medlemmer af den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), hvilket markerer et betydningsfuldt, diplomatisk kup for Beijing, der tog initiativ til idéen ... Europæerne så en klar fordel i at være med fra begyndelsen, snarere end at være i den ekskluderede og isolerede position, som USA nu befinder sig i.«

Artiklen erklærer: »Der er ingen tvivl om behovet for investering i infrastruktur i Asien«, og bemærker Kinas store reserver af fremmedvaluta.

I en artikel den 20. marts, ligeledes bragt i Thailands *The Nation*, med overskriften »USA's allierede hopper af i takt med, at den Nye Verdensorden hælder over mod Kina«, erklærer Thanong Khanthong, »Washington er ved at miste sin magt. Dets allierede i Europa – Storbritannien, Tyskland, Frankrig og Italien – har anmodet om at blive medlemmer af den Kina-ledede Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og trodser således USA's krav om, at de udviser tilbageholdenhed.« Khanthong skriver, at »vi er kommet til et punkt, hvor USA ikke længere kan diktere de globale begivenheder helt på sine egne betingelser. Det faktum, at dets allierede deserterer for at tilslutte sig AIIB, reflekterer det faktum, at Washingtons indflydelse er ved at svinde. Dets allierede indser, at de kommer for sent til båden, hvis de ikke går med i AIIB, fordi vækstmulighederne ligger i Asien – ikke i Europa eller USA.« Han fremfører den valgmulighed, at USA enten kan stå uden for AIIB, eller »anmode om medlemskab«.